

Amon Lindhissa 17. toukokuuta kuluvana vuonna

Arvoisa Kuningas Boggo I,

Välittää nöyrimmät kiitokseni Mestari Sülkanolle kirjeeni tuomisesta teille. Toivotan Teidän Korkeudellenne miellyttävää arvioelämää, sekä onnittelen täydestä sydämestäni lapsenne johdosta.

Toivon Teidän olevan hyvissä voimissa, ja valtakuntanne vahvistuvan päivä päivältä. Olen viime päivien aikana usein pohtinut pelastumistani Mantereelta, ja pääsyäni turvasatamaan. Teillä ja ryhmällänne oli siinä hyvin merkittävä osuus, josta olen teille syvästi kiitollinen.

Täällä ollessani olen saanut keskittyä tutkimukseeni Varjokansasta hyvin perusteellisesti. Uskon, että tämä paikka on ainoa paikka, mistä on mahdollista löytää heistä lisää tietoa, ellei sitten mystisessä Idässä olevien paimentolaiskansojen jälkeläisillä ole enemmän viisautta tämän asian suhteen. Vaikka suorittamani kokeet eivät ole kaikkien kannalta mitenkään puolusteltavissa, olen nähnyt hyväksi jakaa niiden tulokset Teidän kanssa.

Olen kehittänyt kaikenlaisia teorioita kaikesta Varjokansaan liittyvästä, ja olen tullut muutamaankin johtopäätökseen – tosin en voi vannoa, että ne kaikki ovat oikeita, mutta ainakin ne ovat mielestäni todennäköisimpiä. Ensimmäiseksi uskon, että Varjojen Aika ei painunut lähes täysin unholaan vahingossa, vaan se oli tarkoitettu teko. Syyn tähän uskon olevan Sirpaleissa, jotka aseeseen liitettyinä tekevät aseesta Sielun Aseen. Niissä näyttää olevan rajaton voima; ne näyttävät kykenevän jatkuvasti oppimaan, tai kehittämään, uusia ominaisuuksia. On kuitenkin niin, että ominaisuuksien kehittyessä itse Sielujen Asekin tulee tietoisemmaksi itsestään. Koska koko yhteenliittyminen saa alkunsa Sirpaleesta ja aseiden käyttäjästä, itse Ase on käyttäjänsä näköinen ja pyrkii kehittämään tämän haluamia ominaisuuksia itseensä. Olen kuitenkin varma, ettei käyttäjä voi suoraan päättää, miten hän haluaa Aseen kehittyvän.

Toiseksi perehdyttäni asiaan teoreettisella tasolla syvästi, olen tullut siihen johtopäätökseen, että mikäli jossain on kätkeytyneenä pitkään käyttämättä olleita Sielujen Aseita, ne ovat menettäneet voimansa ajan kuluessa, ja niissä olevan Sirpaleen pystyy niin halutessa irrottamaan ja liittämään uuteen aseeseen. En uskalla arvailla, mitä tapahtuu tämän jälkeen uuden Aseen vahvistuessa uuden käyttäjänsä mukaiseksi. Sirpaleeseen saattaa jäädä jokin muisto entisestä käyttäjästä, tai sitten entinen käyttäjä on unohdettu lopullisesti.

Kolmanneksi uskon, että Sirpaleet ovat lähtöisin toiselta olemassaolon tasolta (en lähde tässä selittämään, mikä tämä tarkoittaa; uskon, että jokin neuvonantajistanne osaa kertoa tästä enemmän). Ne ovat tulleet tälle meidän tasollemme avaruudesta mitä ilmeisimmin meteoriitin muodossa. Meteoriitista on irronnut palasia sen syöksyessä ja palaessa ilmakehän läpi, ja se on räjähtänyt osuessaan maahan tai mereen. En uskalla arvailla meteoriitin kokoa. Vaikka Varjokansa löysi sirpaleita (ja kuvakirjoituksen

perusteella näki itse meteoriitin lentävän), on kuitenkin mahdollista, joskin erittäin epätodennäköistä, että Sirkaleita sattuisi löytymään vielä jostain. Mielenkiintoinen jatkotutkimuksen aihe olisi, onko mahdollista, että jatkossakin maahan iskeytyy samanlaisia meteoriittejä. Historian saatossa varmaa on kuitenkin se, että joka ikinen maahan iskeytynyt meteoriitti on voimakkaasti maaginen. Tämä johtuu ainakin osittain jo siitä, että meteoriitin iskeytyessä ilmakehään kaikki siihen vaikuttavat erilaiset voimat ja elementit ovat niin äärimmäisen voimakkaita, että meteoriitti niinsanotusti kyllästyy maagisesta voimasta. Tämäkin tosin on vain korkeaa teoriaa, eikä lähde sitä tässä enempää kertomaan.

Neljänneksi, olen sitä mieltä, että Varjokansa ei ole tuhoutunut kokonaan, niinkuin luullaan. Heitä ei kuitenkaan voi olla enää kovin montaa jäljellä, mutta yksikin olisi meidän keskuudessa omiaan aiheuttamaan hankaluuksia tämän niin tahtoessa. En tiedä missä heitä voisi olla, ja minkänäköisiä he voisivat olla. Olen kuitenkin varma, että heitä on yhä.

Viidenneksi, olen kuullut, että keskuudessanne asuu mestarisepä ja kaikenlaisten aseiden lumousten tuntija. Olisi erittäin miellyttävää, mikäli voisin joskus keskustella hänen kanssaan asioista, ja miksei tästäkin aiheesta. Hän on minun puolestani erittäin tervetullut koska tahansa luokseni, enkä usko että Mestari Sülkanollakaan on mitään sitä vastaan. Voisitteko mitä ystävällisimmin välittää kutsuni?

Toivon teille, ryhmällemme ja valtakunnallemme kaikkea hyvää!

Indiel